

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās.

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapelkas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 111 (909)

Trešdien, 1956. g. 19. septembrī

7. gads

UZLABOT

TIRDZNICĪBU

Padomju tirdzniecība kalpo tautai. Viņa aicināta apkalpot padomju sabiedrību, veicināt socialistiskās ražošanas attīstību un saistīt to ar iedzīvotājiem — patērētājiem. Pateicoties plašajam kooperatīvās tirdzniecības tīkla veikaliem, kioskiem, kolchozu tirgiem, mūsu dzīvei un darbam nepieciešamās preces tiek piegādātas patērētājiem.

Gadu no gada pieaug ražoto rūpniecības un pārtikas preču daudzums. Tomēr, neskatoties uz to, mūsu rajona veikalos un kioskos pirmās nepieciešamības preces piegādā ar pārtraukumiem, bet atsevišķus preču veidus nemaz neieved. No tā arī izriet, ka preču apgrozības plāns pirmajā 1956. gada pusgadā izpildīts tikai par 84 procentiem, bet trešajā kvartālā par 62,5 procentiem.

Pusgada preču apgrozības plānu labi izpildīja veikali № 8 (vadītājs b. Bikauniēks), № 9 (vadītāja b. Bistrova), № 5 (vadītāja b. Pužņovskaja) un daudzi citi.

Slikti strādā un pusgada preču apgrozības plānu neizpildīja veikals № 6 (vadītāja b. Juškāne), rajona universālveikals (direktors b. Jegorovs) un vairāki citi.

Rajona tirdzniecības tīklā joprojām bieži sastopami izšķērdēšanas gadījumi. Patērētāju biedrības valde (priekšsēdētājs b. Zaičenko) necinās par izstrūkumu novēršanu patērētāju biedrības veikalos, nekas netiek darīts, lai tirdzniecības tīklu atbrīvotu no darbā neuzticamiem cilvēkiem, vēl vairāk, b. Zaičenko nepilda patērētāju biedrības valdes lēmumus. Tā šī gada 3. jūlijā patērētāju biedrības valde savā sēdē nolēma no darba atbrīvot ēdnīcas noliktavas pārziņi b. Kārklīņu, sagādātājus b. Stepanovu un Kivriņu par to, ka minētie darbinieki pielaiduši izstrūkumus un un darbā ierodās piedzērūšies. Veikala № 24 vadītājam b. Barkovskai bija divas reizes izstrūkums. Veikala № 19 vadītāja b. Kuhina Leonīda, desu darbnīcas vadītājs Semjons Gerasimovs un citi vēl joprojām strādā un turpina savas agrākās tumšās lietas.

Jājautā b. Zaičenko, kāpēc viņš ar vienu roku paraksta pavēli par atbrīvošanu, bet ar otru aiztur padomju tirdzniecību apkaunojošas darbiniekus. Tas tikai tāpēc, ka tirdzniecības nodaļas vadītājs b. Meirāns šajā lietā stāv pilnīgi normalē un saka: „Kāpēc man aizskart cilvēkus, lai strādā,

esot tāda paruna — Tu neaizskar mani un es neaizskaršu tevi. To b. Meirāns sauc par īstu valstisku kontroli un vadību. Veikalos ļoti bieži nav sērkokociņu, sāls, papīrosu un bieži citu ikdienas vajadzīgu preču, bet b. Meirāns to neredz, vai redzot, neko nedara, lai tādu trūkumu nebūtu. Pilsētā tagad pārdod pienu, jāpanāk, lai tas veikalos būtu nepārtraukti visu gadu. Tā ir pietiekoši.

1955. gada novembrī rajona deputātu padomes sesijā pieņēma lēmumu, kolchozos „Latgales zieds“ un Molotova vārdā nosauktajā atvērt veikalus. Par šī lēmuma izpildi atbild abi augstāk minētie vadošie darbinieki, taču veikalu uz šodienas abos kolchozos vēl nav. Šo kolchozu iedzīvotājiem ir jāatruojas no darba un jāiet tāls ceļš, lai iegādātos nepieciešamās preces.

Netiek remontēti arī esošie veikali. Vairākumā pilsētas veikalos ir tumšs, netīrs, telpas šauras un tās pašas aizkrautas ar kastēm un mucām. Vēl sliktāks stāvoklis lauku veikalos. Daudzos veikalos netiek ievēroti sanitārie noteikumi. Viss tiek veikts ar pieciem pirkstiem sākot ar petroleju, naglām un silķēm, beidzot ar konfektēm un cepumiem. Pārdevējiem nav vajadzīgo virsvalku un preces paņemšanai vajadzīgo instrumentu.

Veikalu un revīzijas komisijas nestrādā kā pilsētā, tā laukos. Patērētāju biedrības revīzijas komisijas priekšsēdētājam b. Stikānam trūkst iniciatīvas un noteiktas rīcības. Viņš necinās pret naudas līdzekļu izšķērdēšanu, apmierinājies ar to, ka dažos veikalos brīvi rīkojas padomju tirdzniecībai sveši cilvēki.

Netiek rajonā vesta cīņa arī pret noziedzīgo maizes izlietošanu. Vairāki neapziņīgi pircēji maizi pārķēp, bet pārdevēji neievēro noteikto kārtību pie šo produktu pārdošanas.

Kā tirdzniecības tīkla darbiniekiem, tā iedzīvotājiem ciešā stingrībā jāievēro un jāizpilda 1956. gada 27. augusta likums Par pasākumiem cīņā pret maizes izlietošanu lopbarībai.

Rajona tirdzniecības darbiniekiem pašos pamatos jāuzlabo tirdzniecība. Jāpanāk kā pilsētās, tā lauku veikalos nepārtraukta apgāde ar plaša patēriņa precēm, jāuzlabo pārdevēju darba apstākļi, jāpaceļ tirdzniecības kultūra visos rajona veikalos.

PĀRSKATS

par rudens lauku darbu gaitu rajona kolchozos uz 1956. g. 15. septembri procentos (pēc plānu komisijas ziņām)

№ p./k.	Kolchoza nosaukums	Novākts graud- augu	Noplūkti liņi	Ielikta skābba- rība	№ p./k.	Kolchoza nosaukums	Novākts graud- augu	Noplūkti liņi	Ielikta skābba- rība
1.	Cīņa	87	83	14	13.	Stajina v. n.	61	93	25
2.	1. Maijs	85	84	15	14.	Brīvais zemnieks	60	80	39
3.	Darba tauta	84	67	59	15.	Dzintene	58	73	29
4.	Maļenkova v. n.	76	74	34	16.	Vorošilova v. n.	58	85	10
5.	Ziedošā vārpa	76	71	29	17.	Sarkanais karogs	56	66	23
6.	Uzvara	75	58	12	18.	Leņina v. n.	56	63	30
7.	Darbs	70	65	46	19.	Molotova v. n.	53	38	8
8.	Nākotne	70	51	24	20.	Molodaja gvardija	53	64	27
9.	Kaļiņina v. n.	69	58	28	21.	Čapajeva v. n.	50	58	60
10.	Strauts	68	28	53	22.	Latgales zieds	50	60	16
11.	Draudzīgais maijs	65	67	23	23.	Padomju Latvija	49	65	8
12.	Oškalna v. n.	64	58	17	24.	Zelta vārpa	42	52	23

Apsveikumu telegramas talciniekiem

Jau vairāk kā 10 dienas rajona skolu vecāko klašu audzēkņi izbraukuši uz kolchoziem novākt šī gada ražu.

Lauksaimniecības arteli „Strauts“ strādā Līvānu 1. vidusskolas 8. b. klases skolēnu kolektīvs. Darbi sokas labi.

Šī gada 13. septembrī šis skolēnu kolektīvs saņēma apsveikuma telegramas no saviem bijušajiem skolas biedriem un skolotājiem.

Apsveikumi un labākie novēlējumi spārno 8. b. klases kolektīvu ražas novākšanas darbos.

Lūk, ko raksta apsveiktie, bijušie Gaiņu septiņgadīgās skolas absolventi: „Mēs ļoti priecājamies, ka mūs nav aizmirsuši bijušie skolas bied-

ri un skolotāji, reizē ar mums par apsveikumiem priecājas arī pārējie astotās klases skolēni — mūsu jaunie skolas biedri. Kopā ar viņiem pateicamies Gaiņu 7-gadīgās skolas Friča Gaiļa vārdā nosauktās pionieri vienības pionieriem, visiem skolēniem un skolotājiem, kas mācīja mūs ēkli un apzinīgi ne tikai mācīties, bet arī strādāt.“

Pateicoties Gaiņu skolas Friča Gaiļa vārdā nosauktās pionieri vienības pionieriem un skolotājiem par apsveikuma telegramām, 8. b. klases kolektīvs vislabāko atbildi dod ieliekot sevi visu darbā.

Draudzība un biedriskums. lai neizsīktu nekad jūsu sirdīs!

A. Vucena

Kolchozi saņem mineralmēslojumu

Lai iegūtu augstas ražas, nepieciešams netik vien labi apstrādāt augsni, bet arī dot tai pietiekošā daudzumā organiskos un mineralmēslus.

Līvānu rajona lauku apgādes kantoris saņēmis pirmos mineralmēslu sūtījumus. Kolchoza „Zelta vārpa“, „Strauts“, „1. Maijs“, Oškalna, Vorošilova vārdā nosauktajā un citu noliktavās ievestas pirmās tonnas mineralmēslu nākošā gada pavasara sējai.

Tuvākajās dienās Līvānu dzelzceļa stacijā pienāks atkal jauni mineralmēslu sūtījumi. Tos laikus aizvest uz vietām—katra kolchoza pienākums.

M. Krauja

Pirmrindnieku tribīne

20 centneru

rudzu

NO VIENA HEKTARA

Tāpat kā visā kolchozā, tā arī manā brigādē augsnes struktūra ļoti nevienāda. Baltā un sarkanā smilšmāla augsne mainās ar smilti un purva melnzemi. Tas prasa dažādību lauku apstrādē un kopšanā, pie tam dažādos laika posmos.

1955. gada rudenī ziemājiem paredzētās platības pavasarī bija apsētas ar dažādām vasarāja kulturām. Sakarā ar to ziemāju sēju veicām pakāpeniski atbrīvojušos lauku sējās. Tā 7,5 ha platībā rudzus sējām pēc kukuruza, bet pārējo platību pēc dažādām vasarāja kulturām.

Laukā, kur bija kukuruza, pavasarī tika dots bagātīgs kūtsmēslu un, kopšanas laikā, mineralmēslu daudzums. Tāpēc rudenī te pamatmēslojumā likām tikai pa 15 tonnām kūtsmēslu un kultivējot iestrādājām līdz 300 cnt superfosfāta uz 1 hektaru. Pārējās rudzu sējumu platībās, kuras atbrīvojās no vasarāju kultūrām devām kūtsmēslus pa 25—30 tonnām uz 1 ha. Reizē ar kultivāciju šajos laukos

iestradājām superfosfātu 200—250 kg un kalijsāli 50 kg uz 1 ha.

Sēja tika veikta atkarībā no augsnes struktūras laikā no 1. septembra līdz 20. septembrim. Visās rudzu sējās platībās iesējām Priekuļu šķirnes graudus. To audzējums gan paveca — 7 gadi. Neskatoties uz to, visi rudzu lauki rudenī deva spēcīgu un biezu rudzu zelmeni, kas ļoti labi pārziemoja. Pavasarī izrādījās ka tie nebija cietuši ne no sala, ne slapjuma, ne biežās sniega segas.

Pavasarī, kad lauki atbrīvojās no sniega segas un liekā ūdens, rudzu laukus ecējām. Smagajās augsnes vairāk, vieglākajās mazāk. Reizē devām arī virsmēslojumu. Visās rudzu platībās iesējām pa 100 kg slāpekļmēslu uz 1 ha, bet tur, kur pirms rudziem bija vasarāji, devām arī kalijsāli līdz 200 kg, superfosfātu—150 kg uz 1 ha.

Vasaras periodā rudzi auga labi un ap 10. augustu uzsākām to novākšanu, kad tie vēl bija dzeltengatavības

stadijā. Neskatoties uz nelabvēlīgiem laika apstākļiem, rudzus plaujot gan ar kombainu, gan plaujmašīnām novācām samērā īsā laikā.

Jau plaujot ar kombainu lauku 4,5 ha platībā, kur pagājušajā gadā bija kukuruza, ieguvām pa 24 cnt graudu no ha, izkuļot 14 ha rudzu, redzams, ka manas brigades laukkopji šogad izaudzējuši tādu ražu, kāda sen nav bijusi mūsu kolchozā. Tas parnāktis laukiem dodot pietiekoši organiskā un mineralā mēslojuma, pareizi un savlaicīgi apstrādājot augsni, sējumu rūpīgi kopjot.

Par šī gada bagāto rudzu ražu priecājas ikkatrs brigades loceklis, jo katrs pārliecināts, ka brigades izstrādes dienas vērtība būs lielāka kā iepriekšējā gadā.

Iegūt bagātu ražu — pats lielākais un labākais mūsu atalgojums, tas mūsu pienākums, kurš jāizpilda, tad arī mūsu dzīve ies augšup.

A. Lovāns,
kolchoza „Nākotne“ 1. kompleksās brigades brigadieris

Latvijas KP Livānu rajona komitejas

4. plenums

14. septembrī notika Latvijas komunistiskās partijas Livānu rajona komitejas 4. plenums, kas apsprieda šādus jautājumus:

1. Par Latvijas Komunistiskās partijas Centralās Komitejas trešā plenuma rezultātiem.

2. Par gatavošanos jaunajam mācību gadam partijas izglītības sistēmā.

Referātu par pasākumiem darba patēriņa samazināšanai, darba ražīguma celšanai un lauksaimniecības produkcijas pašizmaksas pazemināšanai rajona kolchozos un mašīntraktoru stacijā un par ražas novākšanas, un lauksaimniecības produktu sagādes gaitu, un gatavošanos lopu ziemšanai nolasīja Latvijas KP rajona komitejas sekretars b. Braslavec.

Analizējot Latvijas KP CK sekretara b. F. Kašņikova referātu republikāniskajā plenumā, b. Braslavec teica, ka lauksaimniecības ražošanas pieauguma tempi republikā arvien ir gausi un neatbilst PSKP XX kongresa izvirzītajiem uzdevumiem. Partija prasa no kolchozu un MTS vadītājiem, partijas, padomju un lauksaimniecības organu darbiniekiem, lai viņi vairāk iedziļinātos ražošanas ekonomikā, pilnīgāk izmantotu esošās rezerves un iespējas.

Latvijas Komunistiskās partijas CK plenums atzīmēja — turpināja referents, — ka sevišķi augsts darba patēriņš uz katru lauksaimniecības produkcijas centneru ir Livānu, Rēzeknes, Cēsu, Talsu un citos rajonos.

Mūsu rajona kolchozos tāds stāvoklis radies tāpēc, teica b. Braslavec, ka mums ir zemas ziemāju un tehnisko kulturu ražas, zema ir arī lopkopības produktivitāte. Darba patēriņš mums liels, bet graudu, gaļas, piena un citu produktu iegūstam maz.

Pērn uz vienu centneru graudaugu rajonā tika patērētas 17 izstrādes dienas. Tajā pašā laikā kolchozā „Darbs“ patērētas tikai 4 izstrādes dienas, „Nākotnē“ — 6, Staļina vārdā nosauktajā — 6 izstrādes dienas. Taču dažos kolchozos darba patēriņš nepielaidami augsts. Piemēram, kolchozā „Latgales zieds“ uz vienu centneru graudu patērētas 32 izstrādes dienas, Molotova vārdā nosauktajā — 25 izstrādes dienas, bet lauksaimniecības artelī „Darba tauta“ 46 izstrādes dienas.

Tik augsts darba patēriņš radies divu iemeslu dēļ: a) zemas ražas, b) izstrādes dienu izsaimniekošana.

Pēdējo piecu gadu laikā rajonā graudu raža sastādīja tikai 6—8 centneri no hektāra, 1955. gadā tikai 3 centneri. Šādas zemas ražas mēs iegūstam tāpēc, ka pietiekoši nenovērtējam organisko mēslojumu. Kolchozos, kuros to ievēro, ikgadus ir labas, stabilas ražas.

Tāpēc ir jāpanāk, lai ikgadus uz katru hektāru aramzemes izvestu ne mazāk kā 10 tonnas mēslu.

Taču mēslu krātuvju ierīkošana rajona kolchozos no-

rit gaužām lēni. Tās ierīkoja tikai Staļina vārdā nosauktajā kolchozā un uzsāktas būvēt Vorosiļova un Molotova vārdā nosauktajos lauksaimniecības artelos. Čapajeva vārdā nosauktajā kolchozā pie jaunās lopu novietnes ļoti daudz aiziet zudumā vircas, tomēr arteļa valdes priekšsēdētājs b. Gaševs neko nedara, lai gatavotu kompostu, bet tam ir visas iespējas; kolchoza teritorijā ir daudz kūdras.

Lauksaimniecības arteļa „Uzvara“ priekšsēdētājs b. Pundurs ir bijis Vorosiļova vārdā nosauktajā kolchozā, redzējis, kā tur gatavo kompostus no kūsmēsliem un kūdras, taču, atbraucot mājās, par to aizmirsta.

CK plenums uzlika par pienākumu lauksaimniecības Ministrijai un MTS uzlabot agronominālo laboratoriju darbu. Būtu lietderīgi tādas laboratorijas iekārtot visos rajona kolchozos. Tas jādara lauksaimniecības specialistiem kopā ar kolchoza vadību. Lai labāk izmantotu zemi, liela nozīme ir arī meliorācijai.

Zināms, ka kolchozu ekonomikas pamatrādītājs ir lauksaimniecības produkcija uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes, — turpināja b. Braslavec, taču ne visos rajonos un pat kolchozos ir vienādi apstākļi. Piemēram mūsu rajona kolchozu ekonomikas pamats ir linkopība un lopkopība. Uz šīm divām nozarēm mums arī jāvērs galvenā vērība, bet nekādā ziņā nedrīkstam aizmirst arī tādas saimniecības nozares kā dārzkopību, putnkopību un biškopību.

Pēc perspektīvajiem plāniem linu sējumi tuvākajos 2—3 gados mums ir jāpalielina līdz 2100 hektāriem. Taču jau tagad var redzēt, ka lini ļoti padodas pēc āboliņa, tā tad, jo augstāka būs āboliņa raža, jo augstāka arī linu raža. Tomēr ne visos rajona kolchozos to ievēro. Linu sējumiem augsnes netiek iepriekš izlasītas un ābolaines kārtīgi nemēslo.

Lai celtu kolchoznieku darba ražību lopkopībā un pazeminātu lopkopības produkcijas pašizmaksu, jāizmanto visi līdzekļi, lai uzlabotu barības bāzi, lopu turēšanas apstākļus un fermu mehanizāciju. Tikai 15 rajona kolchozos lopu novietnes ir ar mehanizēto lopu dzirdināšanu, bet elektriskā slaukšana nav iekārtota nevienā kolchozā.

Lai labi saimniekotu, ir jāiemācās aprēķināt kolchozu produkcijas pašizmaksu.

Taču, lai gūtu labākus ekonomiskos rezultātus un tiešām pazeminātu kolchozu produkcijas pašizmaksu, galvenā uzmanība tagad jāvērs uz visu lauksaimniecības darbu sekmīgu pabeigšanu un savlaicīgu norēķināšanos ar valsti visās obligatajās nodevās.

Pēc referāta izvērsās dzīvības debātes.

Vārdu ņēma kolchoza

„Draudzīgais maijs“ priekšsēdētājs b. Medusons. Viņš teica, ka kolchoznieki vēlti visus spēkus tam, lai nākamgad iegūtu augstas graudaugu ražas. Uz šo dienu gan visi ziemāji jau iesēti labi sastrādātā un iemēsnotā augsnē. b. Medusons pamatoti kritizēja MTS, kas nepilda ar kolchozu noslēgto līgumu, sevišķi tas attiecas uz linu novākšanu.

Par darba ražīguma celšanu un lauksaimniecības produkcijas pašizmaksas pazemināšanu pastāstīja Vorosiļova vārdā nosauktā kolchoza priekšsēdētājs b. Agafonovs.

Darba patēriņa samazināšanas pamats mūsu kolchozā ir kompleksās brigades un darba ietilpīgo procesu mehanizācija — teica b. Agafonovs. Šogad kolchozā ir ielānāts 140.000 izstrādes dienu, bet līdz šim laikam patērētas tikai 74.000 izstrādes dienu. Tas viss ir panākts pateicoties mehanizācijai. Kolchozā strādā 3 montētāji — kolchoznieki un kalēji, kas mehanizē un elektrificē lopu novietnes, ar elektrības spēku būs darbināmi vairāki darba objekti. Tagad kolchozā ir iekārtota jaunā graudu kalte, pie kuras ierīkota arī linu apstrādāšanas vieta. Pateicoties kompleksajām brigādēm, tagad lopi tur izvietoti gandrīz vienādi visās četrās brigādēs. Lūk, arī mēslojums un labas ražas. Jau šogad vairāki graudaugu lauki deva 32 cent graudu no ha. Krasi cēlusies kolchoznieku darba disciplīna. Šogad visus ražas novākšanas darbus kolchozs veica saviem spēkiem, palīgu no pilsētas nemaz nevajadzēja.

Plaši izvērstā arī celtniecība. Līdz Lielās Oktobra revolūcijas gadadienai būs pabeigta četrpadsmit liellopu kūts. Lauksaimniecības artelī attīstās visas saimniecības nozares.

Ļeņina vārdā nosauktā kolchoza partijas pirmorganizācijas sekretars b. Lietavnieks pastāstīja par ražas novākšanas darbu gaitu. Lai samazinātu darba patēriņu, linu apstrādāšanai ir konstruēta speciāla mašīna, kura apstrādā 18.000—20.000 kūlišu dienā. Kritizēja MTS mehanizatorus, kuri sliktās darba organizācijas un disciplīnas dēļ, vāji izmanto tehniku. Debātes runāja vēl MTS zonas sekretare b. Avika, spirta rūpnīcas direktors b. Greile, MTS darba ietilpīgo procesu mehanizācijas vadītājs b. Kovalenko.

Par gatavošanos jaunajam mācību gadam partijas izglītības sistēmā referēja partijas komitejas agitācijas un propagandas daļas vadītāja b. Ivanova.

Debātes piedalījās komjauņatnes komitejas sekretars b. Abarons, finanšu nodaļas vadītājs b. Čmirevskis, kūdras fabrikas pirmorganizācijas sekretars b. Lukjanovs, partijas komitejas partijas izglītības kabineta vadītāja b. Livdāne.

Apspriešanos jautājumu plenums pieņēma lēmumus, kas vērsti uz atsegtu trūkumu novēršanu un rajona kolchozu saimniecības tālāku augšanu.

A. Ivanova

Par kulturalu iedzīvotāju apkalpošanu tirdzniecības tīklā

* Ievēro patērētāju prasības *

Kolchozā „Zelta vārpa“ ir Livānu patērētāju biedrības veikals № 12. To no pašam pirmajam atvēršanas dienām vada veikalvede Anna Upeniece. Ieejot veikalā, pirmā acumirkļa iespaids nav sevišķi labs. Telpas diezgan krēsliņas un veikala inventārs nav iepriecinošs. Taču pie tā vainojama nevis veikalvede, bet gan rajona patērētāju biedrības vadība, kas joprojām lauku veikalu labiekārtošanai piegriež mazu vērību. Un tomēr, neraugoties uz trūcīgo veikala iekārtu, veikalvede rāda labu tirdzniecības darbinieka piemēru. Daudzies preču asortimentu plauktos izkārtoti gaumīgi un labi sistematizēti. Pircējam labi pārskatāms viss, ko var iegādāties šinī veikalā un jā-saka, ka izvēle ir diezgan liela.

Veikalam samērā liels apgrozības plāns. Ņemot vērā to, ka tas apkalpo tikai pa vienai brigādei no kolchoziem

„Zelta vārpa“ un „Brīvais zemnieks“, tad plāns ir ļoti liels, taču līdz tā izpildei parasti trūkst pavisam maz un dažreiz b. Upeniece to pat pārsniedz. To veicina lielā preču izvēle un teicama pircēju apkalpošana.

Sezonas preces veikalvede jau sagādā iepriekš, no pieredzes zinot, kas attiecīgos gada laikos visvairāk nepieciešamas.

Veikala sūdzību un ierosinājumu grāmatā var lasīt tikai pateicības ierakstus. Par rūpīgu apkalpošanu, te pateicību ierakstījuši arī ekskursanti no Krustpils rajona. Tas norāda, ka pateicība nopelnīta godam, ja par veikalvedes darbu labi atsaucas pat kaimiņu rajona darbaļaudis.

No veikala № 12 veikalvedes b. Upenieces var pamācīties pārējie lauku veikalu un pat daži pilsētas veikalu vadītāji, kā gādāt par patērētāju prasību teicamu apmierināšanu.

Bet te no kārtības nav ne mīņas

Lūk, veikals Maļenkova vārdā nosauktajā kolchozā. Nezinātājam grūti to pat atrast, kaut gan tas atrodas tikai kādus desmit metrus no ceļa. Jābrīnās kāpēc gan patērētāju biedrība un veikalveži nepiestiprina ceļa malās rādītājus, kas aicinātu iegriezties veikalā arī svešākus garamājiņus. Liekas, ka veikalveži no tā baidās, bet tas taču tikai palielinās pircēju skaitu. Katra tirdzniecības darbinieka pienākums ir rūpēties par tirdzniecības uzplaukumu, lai iedzīvotāji visur būtu apgādāti ar nepieciešamām precēm.

Minētais veikals neiepriecina pircēju. Ieejot tajā, pretī sītas sastāvējies gaiss. Nospēstību un nemāģīgumu vēl vairāk palielina tumsa, kas valda veikalā. No ieejas pa labi — lete, aiz tās plaukti, pa kreisi vienīgais logs aizkrauts ar tukšām kastēm. Vai patērētāju biedrības valde patiešām nevar sameklēt veikalam piemērotākas telpas, vismaz savest kārtībā esošās — iebūvēt arī tajā veikala daļā logu, kur stāv preces un strādā pārdevējs. Tas jāizdara jo mūsu pircēju augošās prasības un tirdzniecības attīstība to prasa. Veikala kopskatu neatdzīvina tajā esošās preces, jo to daudzums niecīgs un asortiments mazs.

Apjautājoties kolchozniekiem kādas preces veikalā

dabūjamas, skan atbilde, liekas teikta ar humoru: „Degvīns, konservi, dārgas konfektes, odekolons“.

— kā ar ziepēm, sāli, sērskociņiem?

— Ir jau ir, bet ļoti bieži arī nav.

Nedaudz labāks stāvoklis kolchoza „Ziedošā vārpa“ teritorijā esošajā veikalā. Arī tas no ārspuses nav pievilcīgs, bet iekšā kaut ko vismaz var redzēt.

Slikti, ka veikalā nav attiecīgiem gada laikiem piemērotu apavu. Lūk, ienācis kolchoznieks jautā pēc gumijas zābakiem. — Nav, saka pārdevējs b. Simanovičs, — nezinu kad būs. Nav veikalā arī galošu, bet vīriešu kurpes te nav redzētas visu vasaru.

Kad iesākām ar veikalvedi b. Simanoviču sarunu par precēm, tad pie viena uzprasījām lai atļauj iepazīties ar preču pieprasījumu grāmatu, sūdzību grāmatu, un sanitāro žurnālu. Izrādās, ka tādu veikalā nemaz nav. Tās visas esot aizmirstas mājās. — Tā izteicās b. Simanovičs. Bet tā vairs nav kārtība. Jājautā b. Simanovičam un rajona patērētāju biedrības valdei, kad tā vienreiz būs arī ciemu un lauku veikalos, kad te varēs pircēji izteikt savus pieprasījumus, sūdzības un kad tās kontrolēs un uzklaustīs?

P. Jauja,
A. Sams

Pa „Uzvaras Ceļa“ materiālu pēdām

«Nav un nav»

Ar šādu virsrakstu mūsu laikraksta šī gada 22. augusta numurā rakstījām par to, ka Livānos nav iespējams iegādāties lētas, vienkāršas mēbeles.

Livānu rajona tirdzniecības nodaļa redakcijai ziņo, ka

rakstā minētais atbilst patiešībai. Jautājums par lētu, vienkāršu mēbeļu ražošanu saskaņots ar rūpniecības vadību un tās drīzā laikā tiks ražotas. Rajona tirdzniecības nodaļa gādās par minētā jautājuma realizēšanu.

Redaktore H. JEROFEJEVA